č. j. Nad 108/2003-23

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobkyně T. S.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, **odbor azylové a migrační politiky, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2002, č. j. OAM-841/VL-20-03-TZ-2002, podle § 9 odst. 2 s. ř. s.,

t a k t o :

Věc se nepřikazuje Krajskému soudu v Hradci Králové.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala u Vrchního soudu v Praze opravný prostředek proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a kterým jí nebyl udělen azyl podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 uvedeného zákona. Současně žalovaný rozhodl tak, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Protože Vrchní soud v Praze ve věci nerozhodl do 1. 1. 2003, kdy nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), předložil tuto věc k dalšímu řízení a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě dle čl. II bodu 1. zákona č. 519/2002 Sb., kterým se mění zákon o azylu.

Krajský soud v Ostravě, který věc projednává pod sp. zn. 24 Az 653/2003, předložil Nejvyššímu správnímu soudu věc s návrhem na přikázání věci podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Krajskému soudu v Hradci Králové, a to z důvodu hospodárnosti, neboť žalobkyně se nyní zdržuje v Pobytovém středisku S., tedy v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové. Svůj návrh opírá Krajský soud v Ostravě též o přípis žalobkyně ze dne 3. 6. 2003, ve kterém žádá, aby při rozhodování o žalobě byl brán zřetel na fakt, že na území pobývá její druh a zároveň otec jejího dítěte, N. O., jehož žalobu ve věci řízení o udělení azylu projednává Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Krajský soud v Ostravě poskytl účastníkům možnost vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána a k důvodu přikázání (§ 9 odst. 3 s. ř. s.). Žalobce ani žalovaný se k tomuto návrhu ve stanovené lhůtě nevyjádřili.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou splněny podmínky pro navržené přikázání věci.

Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

Důvody vhodnosti mohou být různé v závislosti na předmětu řízení, postavení účastníků a jiných okolnostech. Zpravidla se vhodnou delegací předchází nutnosti dožádání. Z toho také vyplývá, že typickými důvody vhodnosti budou takové, které delegujícímu soudu umožní přijmout závěr, že jiným než místně příslušným soudem bude věc projednána hospodárněji a rychleji. Přihlédnout lze i k mimořádným poměrům účastníků řízení. Pouze skutečnost, že žalobkyně se nyní zdržuje v místě, které se nachází mimo obvod Krajského soudu v Ostravě, přičemž ve věci ani jeden z účastníků netrvá na nařízení jednání, není důvodem pro přikázání věci jinému soudu, protože takový procesní postup by nepřispěl ani k rychlosti ani k hospodárnosti řízení. Ani skutečnost, že Krajský soud v Hradci Králové projednává žalobu ve věci řízení o udělení azylu, podanou druhem žalobkyně a zároveň otcem jejího dítěte, Nejvyšší správní soud neshledal jako jiný důležitý důvod, pro který by bylo přikázání věci vhodné.

Protože Nejvyšší správní soud neshledal, že jsou splněny podmínky pro navržené přikázání věci z důvodu vhodnosti, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu